

SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILAFRANCA DE BONANY

DIP. LEG.26-1980 NUM. 62 DESEMBRE 1.985

1150

el Consell Insular en Agricultura

El Consell Insular de Mallorca té un programa d'adquisició de finques destinades a la protecció de la natura, a l'ús públic i a l'experimentació agrícola.

Ha elaborat un pla de rejuveniment de les plantacions de garrovers. Impulsa les fires agrícoles i ramaderes com a vehicle de potenciació del nostre camp. Per tal de millorar la cabanya du a terme una campanya de vacunació contra la brucel·losi i la tuberculosi i una altra de millora genètica.

Altres actuacions destacades són:

—Campanya d'adequació de molins de vent per a extracció d'aigua.

—Foment de la construcció de sitges per emmagatzemar aigua.

—Instal·lació d'hivernacles a les escoles.

—Distribució de carpes per repoblar safareigs.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/. Palau Reial, 1

Que fa

El grup excursionista vos convida a

SA TORRADA D'ESCLATA-SANGES I LLÒM

- Dia 15 de desembre a "l'ermita de BETHLEM"
- Els interessats apunten-vos en el Cafè Amengual abans de dia 10.
- Partirem a les 9 de "sa plaça de s'estany"
- Depòsit 700 pts.

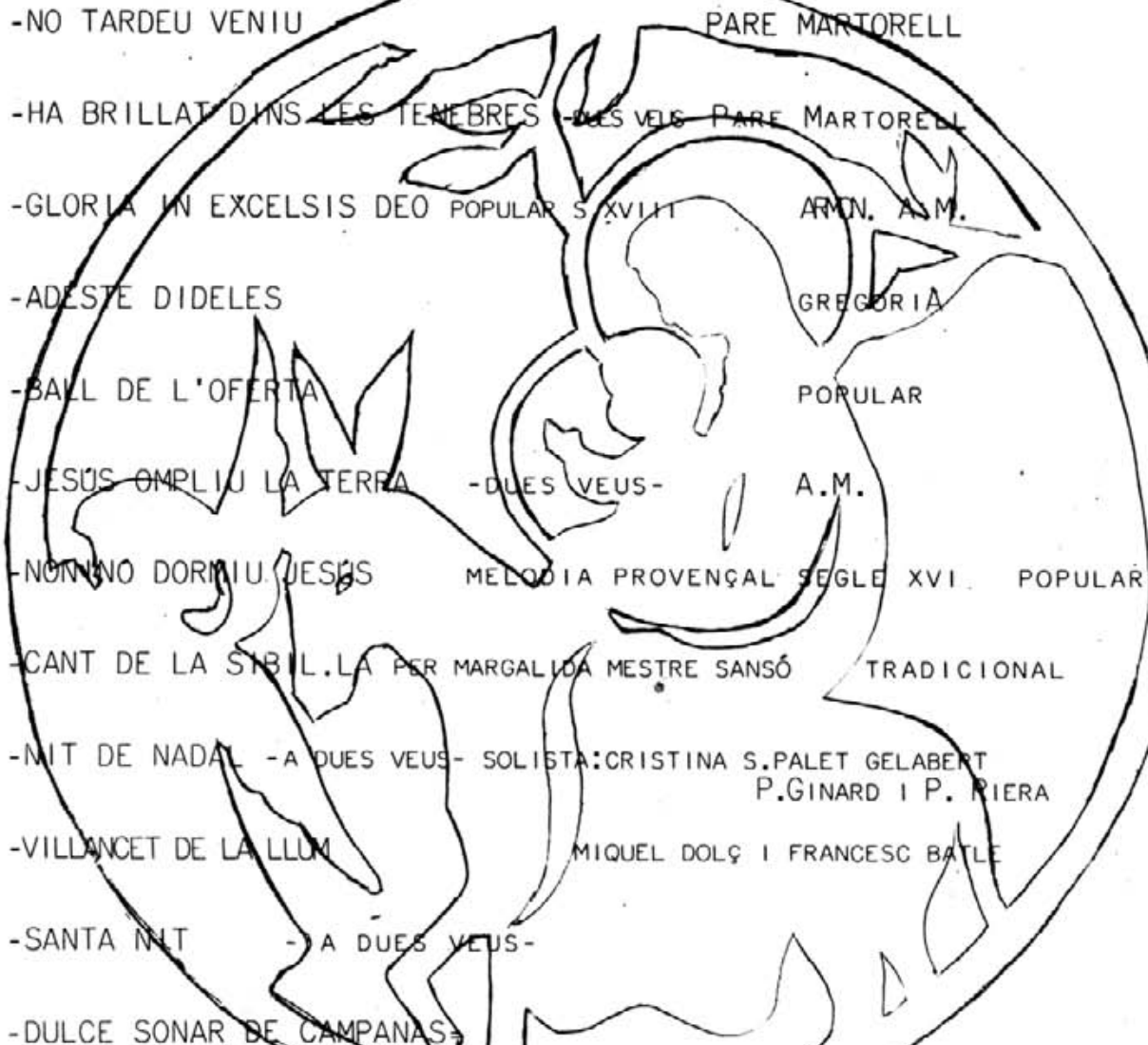

NIT DE NADAL

MATINES: A LES 10 HORES

VILLANCETS QUE INTERPRETARÀ EL COR PARROQUIAL:

-
- NO TARDEU VENIU PARE MARTORELL
 - HA BRILLAT DINS LES TENEBRES -DES VEGS PARE MARTORELL
 - GLORIA IN EXCELSIS DEO POPULAR S. XVIII AMN. A.M.
 - ADESTE DIDELES GREGORIA
 - BALL DE L'OFERTA POPULAR
 - JESUS OMPLIU LA TERRA -DUES VEUS- A.M.
 - NONNO DORMIU JESUS MELODIA PROVENÇAL SEGLE XVI POPULAR
 - CANT DE LA SIBIL·LA PER MARGALIDA MESTRE SANSÓ TRADICIONAL
 - NIT DE NADAL -A DUES VEUS- SOLISTA: CRISTINA S. PALET GELABERT P. GINARD I P. RIERA
 - VILLANCET DE LA LLUM MIQUEL DOLÇ I FRANCESC BATLE
 - SANTA NIT -A DUES VEUS-
 - DULCE SONAR DE CAMPANAS-

ELS QUI FEIM AQUESTA REVISTA US DESITJAM UNES

BONES FESTES

SEMPRE MOREN ELS MILLORS

Acudeixen al meu record, aquelles paraules de J. Donne, al començament de la novel·la de Ernest Hemingway "Por quién doblan las campanas": La mort de qualsevol home em disminueix, perquè estic lligat a la humanitat...per això no demanau per qui toquen les campanes", i quan mor un home bo, i més si l'hem conegut i ha estat el nostre amic, sentim que morim un poc nosaltres mateixos.

Voldria tenir avui la paraula exacte i justa, el sentiment d'un Joan Alcover o d'un Costa i Llobera, per parlar de la mort d'un amic, d'un home bo, de Jordi Nicolau Garí, En Jordi Penya.

Era un home bo, bon marit i bon pare. Era un home honrat. Era un home alegre i tenia molts d'amics. Podria contar moltes d'anècdotes, fets, seqüències de la vida d'En Jordi. Sols en contaré tres.

Era un bon marit i un bon pare. El vespre abans de morir-se, un moment en què recobrà la consciència, afinà la seva dona dormida a una butaca al capçal del llit. "Na Magdalena està esgotada pel patiment i tantes hores de vetlar. Sols diu unes paraules.

"Tapau Na Magdalena", diu a la germana que també està vetlant.

Era un home honrat. Jordi morí la nit del dia 31 d'octubre, a mitja nit. L'endemà era Tots Sants, dia primer de novembre. Quan vaig explicar a la família que se la mort "oficial" era abans de les dotze de la nit, significava que la pensió de viudetat comptava a partir del primer de novembre, i si la pensió era passat les dotze de la nit, es perdia un mes de pensió.

"En Jordi no ho voldria", em digueren sense dubtar-ho ni per un moment.

Era un home alegre i tenia molts d'amics. Tots els qui el coneixien i tractaven, sabien de les seves bromes. Els nins, nebots i veïnats, reien amb ell, corrien darrera ell. Tenia molts d'amics. Quedà demostrat en enl funeral i el dissabte i diumenge dies 2 i 3 de novembre. Dotze homes amb llurs màquines llauraren i prepararen les terres que conrava En Jordi. Sí, En Jordi tenia molts d'amics i Vilafranca demostrà, una vegada més, que és un poble de gent solidària.

Vilafranca és un poble solidari, davant la desgràcia, davant la tristor, un poble que honta els seus morts, un poble que plora amb els qui ploren.

I així, les morts d'homes joves i no tant joves, com En Lito, En Miquel Batllí, En Llorenç Rebassa i En Jordi Penya, i segurament de qualcun altre, han estat morts profundament sentides per tothom, i ens han fet exclamar: "SEMPRE MOREN ELS MILLORS".

Miquel Florit Huguet

CAMPANYA DE LLUITA CONTRA SA PAPARRA

Que ningú s'assusti. No es tracta del Grup de Teatre, que tant bé ho fa, i crec que és motiu d'orgull per tots els vilafranquers.

La Conselleria d'Agricultura, d'acord amb els programes sanitaris per l'any 1985, té a disposició dels ramaders el producte ZOOGAMA COOPER, que està subvencionat amb un 60%.

Aquest producte està especialment indicat per combatre les paparres, els pois i altres paràsits externs de tota classe de bestiar, i és també molt efectiu contra tot tipus de ronya que pega als animals.

De molts és sabut la importància que tenen les paparres en la transmissió de malalties i que aquest temps (primavera d'hivern) és sempre una estació propícia per la sortida i presència d'aquests contraris del bestiar i és per aquest motiu que el Departament de Ramaderia demana la màxima col·laboració en la lluita sistemàtica contra aquests paràsits, aprofitant l'oferta d'aquest producte subvencionat.

El ZOOGAMA COOPER s'empra pulveritzant o per bany del bestiar, mesclant 1 litre de producte amb 200 litres d'aigua.

El producte el trobareu a l'Institut de Biologia Animal, a Son Ferriol, fent la sol·licitud i pagant 400 pessetes per litre. A la Cambra Agrària tenim impresos per a fer la sol·licitud.

ENCARA HEM DE BATIAR?

No. "Encara" que molta gent no s'ho cregui. "Encara" que molta gent no ho entengui...la parròquia no és una oficina de dir misses i de repartir sagraments.

Quantes persones!: parelles o matrimonis, en general, demanen un sagrament a l'església-per exemple: el matrimoni o el batiament d'un fill, o una primera comunió, o ...- i tenen uns objectius ben clars:

-a) Sortir-ne com més prest i com més aviat millor. Fora molèsties (com poden ser reunions preparatòries, reflexió individual i en grup, etc.) de cap tipus.

-b) Preparar bé (amb moltes molèsties) les invitacions, el refresc, els vestits...l'acte social.

-c) Tenir prou compte i comptabilitat als obsequis que se faran.

-d) Demanar excepcions a les celebracions programades pastoralment per qualsevol excusa ridícula: vestits, local per al refresc, calor o fred o bon temps, pentinat..., l'assumpte i la cosa important és "ser especials", "cridar l'atenció", "ser importants".

Per això no es vol tenir en compte per res:

-a) La vivència de la fe i del compromís cristià.

-b) La preparació per rebre el sagrament.

-c) La celebració comunitària, en grup, eclesial...de tot sagrament.

-d) La responsabilitat conseqüent a la recepció...En el cas del baptisme a l'educació cristiana de l'infant amb l'exemple i amb la paraula oportuna. En els altres sagraments al compromís concret.

Si fos així, per favor!, NO DEMANEU EL BAPTISME-no el podem donar-NI ALTRES SAGRAMENTS.

Però, si el o els qui demanen un sagrament per a ells o per als seus fills

-a) S'esforcen per a viure com a cristians cada dia i a cada lloc. Si són, o intenten ser, del grup de Crist.

-b) Si viuen la seva fe dins la COMUNITAT-ESGLÉSIA i, per això, la celebren també en grup, especialment l'Eucaristia setmanal.

-c) Si es preparen per un esdeveniment transcendental, com és la recepció de tot sagrament. Si la decisió és fruit d'una decisió responsable.

-d) Si l'"acte social" hi és, però ocupa un lloc molt secundari.

-e) Si cerquen el grup, la comunitat l'església...l'interès per viure profundament la celebració.

Si és així, per favor! BATIAU EL VOSTRE FILL. DEMANAU EL SAGRAMENT QUE NECESSITAU PER A VOSALTRES O PER UN FILL VOSTRE.

Vosaltres heu entès que la parròquia és una altra cosa, que no és una "oficina de repartir sagraments".

De "SEMILLA"

GLOSES

POPULARS

Per l'amo En Toni Salero

Me donen s'enhorabona
molta gent amb ses cançons
no agraden ses qüestions
sia homo, sia dona

Jo ne tenc un natural
que amb tothom bé vui estar
ningú ne vui agraviar
perquè a ningú vui mal

Es qui fa ses coses bé
sempre els hi sol trobar
i que el puguin insultar
quan se'n vaja p'es carrer

Germans hem de procurar
poder viure en bon mom
poder estar bé amb tothom
i no mos puguem molestar

Amb una veritat que brilla
explic es meus moviments
amb sa "tele" pas es temps
assegut a sa camilla.

CONVERSAM AMB ...

Tornam estar a les festes de Santa Bàrbara, i com cada any tornarem viure uns dies de germanor i bulla tots plegats, perquè aquestes són les festes parroquials, allà on tot el poble hi vol participar de qualque manera perquè jo crec que no s'ha de fer una festa pel poble sinó que és el poble qui ha de fer la festa.

Un dels actes més significatius i entranyable potser sigui la bunyolada perquè aquí sí que podem dir que és el poble qui fa la festa i mai tan encertat aquell refrany popular: "Nosaltres ens ho coem i nosaltres ens ho menjam".

Idò per mor d'això, perquè crec que una de les coses més representatives d'aquesta festa és SA BUNYOLADA, per això és que he volgut conèixer i que tots els vilafranquers coneguem en què consisteix aquesta tasca, com es desentlla, i altres més coses que ens explicarà Sor Maria Monserat.

-Quants d'anys fa que sou a Vilafranca?

- En deu fer nou, vaig venir l'any 1977, es mes de setembre.

- I abans on estàveu?

- A Sineu, sempre hi havia estat, amb sos 28 anys que fa que som monja no he conegut més pobles que Sineu i Vilafranca.

-Vos pareix que sa tasca de ses monges d'avui és sa mateixa que sa d'abans?

Sa tasca de ses monges de la caritat, des de sa seva fundació pès rector de Felanitx, D. Antoni Roig, l'any 1798, sempre ha estat sa mateixa, ja que la nostra les nostres normes, sempre sempre ha estat tres:

-Ensenyança a ses nines, ja que aleshores sa dona estava totalment marginada.

-Assistència a domicili dels malalts.

- Ajuda a la Parròquia.

Les monges de la caritat no han estat mai beataris, sinó monges, sa indumentària era sa pròpia d'una pagesa modesta, per tant això d'anar vestides de seglars no és res de l'altre món, sinó ben normal.

Quant a la nostra tasca, seguim amb sa mateixa, actualment tenim monges que són mestres i altres llicenciades, per assistir als malalts tenim hospicis (actualment són residències), i la Parròquia hi ajudam de sa millor manera que sabem per tots es pobles allà on hi ha convents.

- Pareix esser que en es convent de Vilafranca hi ha moltes monges majors i com és això?

Lo primer de tot és perquè ses cases reuneixen ses condicions necessàries per acollir tanta gent, a més, com que hem anat tornant poques, ses germanes majors haurien d'estar molt totes soles es temps que ses altres compleixen amb sos seus quefers diaris, i així reunides un grup més o manco nombrós tot lo dia estan més ben acompanyades i millor ateses.

- I quantes monges sou actualment a Vilafranca?

Vint-i-quatre, una se dedica an es servei d'es malalts, quan mos han de menester, dues a s'escola (una de pàrvuls i una de maternals) i ses altres cuidam la casa i ses monges majors, perquè sa gent major du molta de feina.

- I xerrant de gent major, i com vos accepten es pobles allà on hio teniu residències?

Es poble crec que mos accepta per tot, però tractant-se de residències, depenem més d'ets ajuntaments, i te puc dir que no volen que fugiguem d'enlloc, però hem tengut un cas, a Lluçmajor, allà on s'ajuntament mos volia enganar. Han fet un gran edifici per una residència i noltros en regentam una altra que pareix que havia de desaparèixer i traslladar els vellets a sa nova, per conviure tots plegats. Però a s'hora de sa veritat, volien mantenir ses dues residències, una p'es rics (sa nova) i una altra p'es pobres (sa vella). En vista d'això es consell nostre ha dit que ses monges de la caritat no són, no p'es rics ni p'es pobres, sinó per a tothom.

SOR MARIA MONTSERRAT

I a Sineu que no n'hi ha una de residència...?

Sí, és sa més antiga de Mallorca, com hospici, quan l'any 1977 retiràrem s'EGB d'es convent, també deixàrem l'hospici. Jo no hi vaig fer feina mai però sí que hi anava qualche vegada per ajudar a rentar els vells, t'he de dir que hi ha una bona tasca, però hem de tenir en compte que sa gent que hi havia allà era gent que no era tot o bé no se podia valer d'ella mateixa.

Bé, jo havia vengut per xerrar de bunyos i just xerram de residències i feines de monja...i per xerrar de tot això sempre hi som a temps.

I que així mateix fa molts d'anys que se fa sa bunolada de Santa Bàrbara?

Amb aquest en farà cinc, era es segon any que hi havia En Pere, i de llavors ençà sempre n'hem fets.

Com ho feis?

Sa gent aporta ets ingredients necessaris: patates, farina, oli, ous, sucre, dobbers, i fins i tot duen sa bombona d'es butà i es fogons de ca seva, . És una cosa molt popular! sa gent ho ha agafat amb entusiasme i amor propi, així no fa vessa fer feina.

I a s'hora de fer-ne, de feina, que així mateix en vénen moltes de dones?

No hem hagut d'estar mai per cap, no ha feta falta gent ni per fer-ne, ni per testar-ne...

I quants de quilos en soleu fer?

L'any passat férem 120 quilos de pasta.

Casi res!

Vos en sobraren molts?

Mos en va sobrar un erer.

I que féreu amb ells?

Els guardàrem congelats per més envant fer una festa an es nins de cataquesi. Ets altres anys se'ls endugueren an Es Puig d'Es Bous.

Per lo que deis, pareix esser que lo que que sa gent du, basta bé per fer sa bunyolada...

Sí, es poble respon totalment i , fins ara, ha bastat bé, i amb sos dobbers que mos duen hem pogut comprar sa mistela i es tassons.

I què se presenta bé aquest any...?

Diumenge passat es rector va convidar es poble, com a anys anteriors, a col.laborar en aquesta festa. Avui, dia 20, encara no tenim res, però es vilafranquers no voldran quedar darrera, i, com cada any, a lo darrer sabran quedar bé.

Deu dur molta feina preparar tot aquest endiumenjat?

Sí, hem de dur una mica de control de lo que mos duen i de lo que podem comptar, ah! i encara gràcies a Déu que podem pastar a Ca l'Amo En Jaume Forner, perquè sinó no sé com mos arreglaríem.

Em podríeu dir tot es procés que seguiu des de sa pasta fins que es bunols són a sa plaça?.

En bon matí d'es dia de Santa Bàrbara bullim ses patates, les pelam, les capolam i començama a preparar sa pasta, després la duim an es forn, i a dins sa màquina de pastar, hi tiram tots ets ingredients d'una partida. En tenir sa pasta feta, la duim a sa rectoria vella, que tovi, per a llavors començar a coure'ls. Quan estan cuïts, dins un parell d'erers, en duim a l'església per beneir-los es temps de missa, a sa sortida de missa, a sa plaça...tots ja sabeu lo que passa...

Sí, que ho sabem lo que passa, i bé que ho sabem!, menjam bunyols a voler i mistela per fer sa gargamella neta.

Crec que unes festes de Santa Bàrbara sense SA BUNYOLADA, no serien les nostres festes de Santa Bàrbara. Ens semblarien unes altres... i tot això gràcies a un grup ben nombrós de dones que amb el seu treball i amb la seva desinteressada col.laboració fan possible que les festes de Santa Bàrbara siguin unes festes així com toquen esser, FESTES DEL POBLE, PER AL POBLE I AMB EL POBLE.

Antoni Amengual

III CENTENARI DEL COMENÇAMENT DEL

PER JOAN BAUZA BAUZA

També som, tercer, un POBLE RELIGIÓS.

No es pot comprendre Vilafranca sense la dimensió religiosa. Mentre duim tan sols uns 150 anys d'estructuració de les activitats municipals, duim ja 300 anys, o sia el doble, d'estructuració de les activitats parroquials.

Vilafranca és un poble religiós. Quan era estudiant vaig realitzar un estudi sobre les vocacions religioses. Resultà que la nostra parròquia era, d'entre totes les de Mallorca, la que tenia majoria relativa de sacerdots i majoria absoluta de monges.

Som un poble religiós. Això pot explicar la paradoxa de què al mateix temps que a l'Estat Espanyol s'anaven cremant les esglésies del país, el poble de Vilafranca decidís fer el doble de gran la seva església aixecant aquells mateixos dies un bell creuer amb cinc esveltes cúpules.

És un poble religiós el de la vila. I en dona fe el que els dos fills il·lustres que tenia abans, més el que avui es farà sien personatges religiosos: Un fra caputxí, un pare de LLuc i un ermità de Sant Pau i Sant Antoni.

En tres eixos he acabat de dibuixar la figura històrica del nostre poble. ¿En podem treure conclusions?. Sí, si Ciceró endevinà amb allò de la història "és mestre de la vida", és clar que n'hem de treure de conclusions.

He dit que som un POBLE POBRE.

Quan la gent visita el nostre poble no podem mostrar ni al carrer ni a la plaça ni al cap de cantó artístics monuments antics. Tal volta resulti millor. Perquè així, no podent parlar ni de marbres ni alabastres ni de plata ni or haurem de continuar parlant de persones. A manca d'objectes de valor seguirem mostrant-nos orgullosos dels homes de valor del nostre poble.

He dit que som un POBLE JOVE.

Egipte pot parlar del segle XX a. de Crist i Grècia del segle V. Més prop de nosaltres, Alcúdia pot parlar del segle I i Petra del segle XIII.

CULTE A VILAFRANCA (i III)

No tenim segles nosaltres, tan sols tres, els més recents. Tal volta, també, sia millor. No tenint per mirar cap enrera no ens quedarà més remei que mirar cap envant. No podent estar massa orgullosos del molt que hem fet, posarem el nostre orgull en lo molt que volem fer.

He dit finalment que som un POBLE RELIGIÓS.

No seré jo el qui davant tots vosaltres certifique la meua immensa

No seré jo, que davant tots vosaltres certifique la meua immensa alegria d'haver estat batiat a la font baptismal d'aquest temple, el qui posi cap emperó a l'esser profundament religiós de la nostra comunitat.

Però sí que seré jo el qui vull afirmar públicament davant vosaltres el meu desig de què sien reconeguts com a fills igualment il·lustres d'aquest poble els seglars, les persones no eclesiàstiques, homes i dones que se destaquen en la seva capacitat posada al servei dels altres. Els qui no escatimam l'homenatge a tres fills il·lustres fills eclesiàstics d'aquest poble, no escatimarem tampoc un homenatge igualment entranyable als fill's laics d'aquest poble.

Estant celebrant les festes de la Beata, voldria acabar preguntant a Sor Tomasseta. Ho faré amb una cobla que es cantava a la vila:

Santa Verge Catalina
Per Vilafranca pregau'
la fe que ens manca allargau
Treieu l'odi que enverina
Que en visca nostra santa
Que en visca Catalina

Perquè som un poble pobre, no podem posar el nostre orgull en les nostres coses. Posem-lo, bons paisans, en les nostres persones.

Perquè som un poble jove, no podem posar el nostre orgull en el nostre passat. Posem-lo bons paisans en el nostre futur.

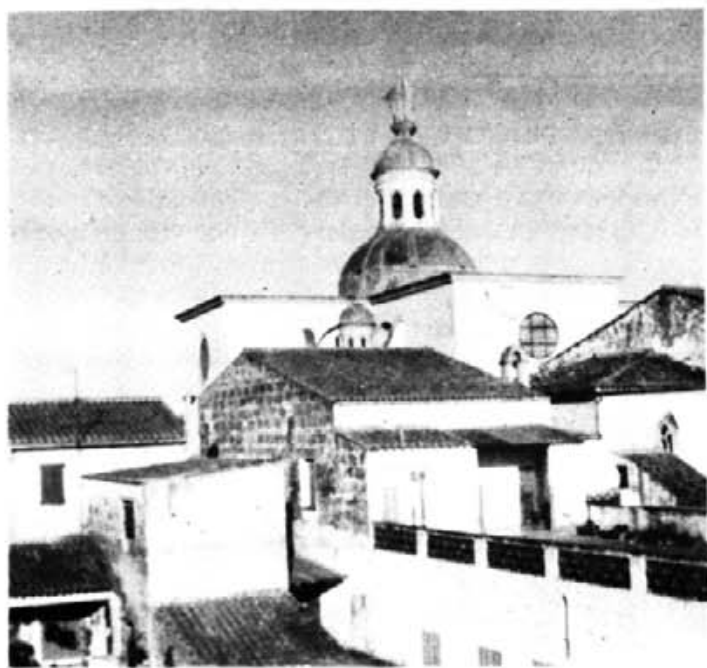
Perquè som un poble religiós, contraguem el compromís de fer a Vilafranca una església millor, construint a Vilafranca un món millor.

Per aconseguir aquests tres objectius es necessitarà la cooperació de tots. També era a la vila on es recitava aquesta altra cobla:

Poble unit és poble fort
i dividit, poble mort.

Que l'Eucaristia que celebrem, al temps que sia d'Acció de gràcies per 300 anys de la nostra història, ens convoqui a tots nosaltres, vilafranquers, a la divina unitat de l'esperit i de l'amor.

Joan Bauzá Bauzá
Parròquia de Santa Bàrbara
Vilafranca de Bonany
27 de juliol de 1985

A la pàgina 43 d'aquest llibre hi trobam aquest poema:

LOS CONSTRUCTORES

Los constructores de la ciudad .
-la ciudad de Dios, la ciudad del hombre-
habitan siempre en la periferia.

La seva poesia, és un clam esglaiós que hauria de calar fortament dins nosaltres per fer-nos despertar de tanta vessa i comoditat.

Gabriel Alzanillas

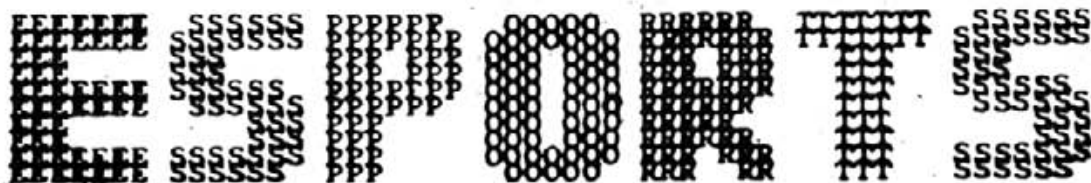
PETIT RACÓ CERCANT ESPARECS

Avui comença la publicació d'aquest minso espai. El seu objectiu no és altre que servir de guia per aquelles persones interessades en la lectura. Les estadístiques demostren que al nostre país estam a un nivell de tercer món en aquest aspecte. Els comentaris seran, indistintament, sobre obres escrites en castellà i català, car tinc ben clar que la cultura mai no ha d'esser motiu discordant, ni causa empobridora. Com més idiomes conegue, millor.

Ha caigut a les meves mans un llibret, de menys de 100 pàgines. Autor: Pedro Casaldàliga. Títol: Fuego y Ceniza al Viento (Subtítol: Antologia Espiritual).

L'escriptor és un missioner espanyol, del principat. Avui bisbe al Brasil. La seva diòcesi està situada al Mato Grosso, a una zona de latifundisme "fazendas" en diuen ells, amb tot el que això suposa, sous de fam per aquells que tenen feina, misèria per aquells que no en tenen, malalties endèmiques, taxa molt alta de mortalitat infantil, analfabetisme, per no viure al ras s'adoben una mala barraca tapada amb fulles de palmera, etc... Idò bé, ell ha assumit totes aquestes poc afalagadores situacions i s'ha fet un més d'ells. Darrerament ha sofert pressions per part de les forces polítiques per tal d'abandonar la seva gent, degut a què ha sortit valedor seu denunciant tanta penúria. No n'ha fet cas, i quan el tenien a punt de passar-lo per les armes es referen i li perdonaren la vida.

Des d'aquesta situació "fer-se tot, per tots", com deia Sant Pau, escriu l'esmentat llibre, que mostra quin és el seu estat anímic, ple d'una gran fe en Crist i en el poble a qui serveix. Una gran comprensió plena de rebel·lia, davant tants de problemes com sofreixen els seus germans. Amb una visió d'església feta vida, tan diferent de la convencional, aferrada al dogma i al dret, que sembr la tengui marginades persones que de la vida poc n'assaboriran.

VOLEIBOL

LA SALLE - VILAFRANCA	3-0
(15/8) - (15/1) - (15/4)	
VILAFRANCA - BUNYOLA	0-3
(7/15) - (3/15) - (10/15)	
VILAFRANCA - SANT SALVADOR	3-2
(4/15)-(15/6)-(4/15)-(15/5)-15/9)	
GESA PALMA - VILAFRANCA	0-3
(8/15) - (7/15) - (12/15)	

futbol sala

ES NIU - BAUXA LOVENTO	2-3
P.Estrany (2)	
BAR POBLENSE - ES NIU	4-4
J. Lluís (4)	
ES NIU - SES GACELES	4-5
P.Estrany (3) i M. Amengual	
JAMBAR - ES NIU	4-1

CARP. LOANJO - GACELES	7-2
Mesquida i Portell	
GACELES - CARP.B. PERERLLÓ	2-2
Paco - Arnau	
ES NIU - GACELES	4-5
M. Amengual (p.p.), P. Morlà (2),	
Sastre i Mesquida	
GACELES - CARP. B. MIR	2-3
Portell i Mesquida	

EN EL DERBI VILAFRANQUER

ES NIU	4
SES GACELES	5

Amb molt poc públic, casi casi estàvem en família, es disputà el 20 de novembre el derbi local entre Es Niu i Ses Gaceles. Malgrat el fred els dos equips donaren tot el que portaven dintre perquè el partit tingués tots els ingredients que han de tenir els enfrontaments entre dos conjunts d'una mateixa població i així, mentre l'equip de Ses Gaceles

aconseguia al final fer-se amb la victòria, el gran guanyador fou l'esportivitat dins i fora del terreny de joc.

Però anem a veure el que fou d'aquesta primera trobada entre els dos equips vilafranquers en la primera volta de la lliga. Només començar el partit, i després d'un tanteig per part d'ambdós conjunts, l'equip gaceler se n'anà en el marcador fins arribar al descans amb un 1-3 que pareixia decantar el triomf cap a Ses Gaceles. En el començament de la segona part Ses Gaceles augmentaria d'un principi l'avantatge amb un 1-5 i un domini del partit que donava a entendre als qui guaitàvem el partit, que tot estava decidit. Però ens equivocàrem completament. Es Niu, com si fins llavors hagués estat dormint, a mesura que anava passant el temps, acursava les distàncies. El 3-5 posà nerviós el conjunt gaceler que cercava ansiosament un nou gol, el de la tranquil·litat, i lluny d'aconseguir-lo es trobà amb el quart d'Es Niu. Mancaven pocs minuts pel final i el partit estava a l'aire amb els jugadors de Ses Gaceles arraconats dins el seu camp, esperant la pitada final de l'àrbitre mentre Es Niu no afluixava. Un parell d'intervencions del porter Pocoví evità que a Ses Gaceles se li escapàs la victòria i que els "aucellets" d'Es Niu donassin la gran sorpresa. I així amb un 4-5 acabà un partit emocionant i disputat sempre, com ja dèiem abans dins la màxima esportivitat.

DESINTERÉS TOTAL I ABSOLUT DE L'AJUNTAMENT PER L'ESPORT COMPETITIU. DISCRIMINACIÓ PELS ESPORTISTES.

En aquest estimat poble nostre de cada dia, el retrocés en matèria esportiva és tan gros, que els qui ens veim obligats a belar de tant en tant demanant més atenció pel nostre esport, ens indigna no ja tan sols el que no es faci cas a unes necessitats extremes i palpables, sinó també que els responsables polítics se'n fotin de cap a cap de

setmana dels qui encara es resisteixen a deixar morir unes arrels culturals.

Hem arribat al punt de què, avui en dia, voler comparar el nostre esport local amb el nivell esportiu dels països tercer mundista, seria un poc massa bravejar. ESPORT ? QUÈ ÉS AIXÒ ? es demanen els nostres responsables polítics. Ja no cal parlar del passat esportiu de Vilafranca, del que ni tan sols han après la lliçó. Però el que sí cal dir, és que "tornam esser a ses mateixes".

En voleibol, el C.V. Vilafranca, amb ajudes insuficients porten des del seu començament, la manca d'uns vestuaris en el Poliesportiu escolar dels que pareix esser a un temps no molt llunyà seran realitat, mentre "Es Molí Nou" segueix esperant.

En futbol sala enguany, per sort i gràcia d'unes quantes persones tenim dos equips federats que també es veuen obligats a emprar les úniques instal·lacions practicables que són les de l'escola. Tenen uns pressuposts d'unes 90.000 pessetes cada un i no han rebut una sola pesseta de l'Ajuntament en concepte d'ajuda.

Però no són tan sol problemes econòmics els que obstrueixen la labor dels grups esportius. Els més greus són els que porten la indiferència total i la ineptitud, des del batle com a cap de l'Ajuntament fins els responsables de l'esport. I no només ho diu un que escriu, per això portam a aquestes pàgines les veus dels afectats del "síndrome" de la inutilitat i pel destruccionisme dels polítics vilafranquers contra el seu esport.

JAUME "FAT", de l'equip SES GACELES:
"ESTIC EMPAGAIT D'ESSER VILAFRANQUER
AL VEURE AIXÍ COM ESTÀ EL NOSTRE ESPORT".

El capdavanter de Ses Gaceles ens explica que: "Ja, d'un principi començarem a tenir problemes amb la il·luminació del poliesportiu de l'escola. Ningú de l'Ajuntament es preocupà de que s'arreglassin els llums fusos, i això que el Sr. Batle estava al corrent perquè jo mateix li vaig dir així com estaven els llums". Idò? "Idò m'envià a parlar amb En Tià Not i aquesta amb en Joan Penya, que al final fou el qui s'encarregà d'arreglar-los. Però no et crequis

que se'n preocupassin gens els de l'ajuntament". Però va haver-hi més problemes, no? "Bé, després vaig demanar al batle si ens podien deixar una aula a l'escola perquè els equips visitants es poguessin

canviar de roba i em contestà que ell parlaria amb el director. I en certa ocasió que jo vaig parlar amb D. Joan Arbona, va venir bé demanar-li si el batle havia parlat amb ell sobre una aula per deixar-nos-la els dies que tinguéssim partit i D. Joan em contestà que no, que el batle no li havia dit res!"

Resulta que a cada partit que juguen els equips de Ses Gaceles i d'Es Niu, La Federació es veu obligada a amonestar-los per no tenir vestuaris. Per acabar aquesta xerradeta amb En Jaume li demanam sobre les ajudes que puguin rebre. Ell se'ns anticipa: "Tenim unes despeses de prop de 90.000 pessetes, no hem rebut cap subvenció de l'ajuntament, però no en demanarem cap, perquè sabem que seria perdre es temps". Pel que hem pogut veure el batle els digué que farien uns vestuaris, però el que han tardat en aprovar el projecte és d'"allots petits". No han frissat ni frissen. Els equips de futbol sala estan a mitjan lliga i estan igual que al començament. D'aquí que s'acabin els vestuaris a l'escola, ja haurà acabat la lliga.

JOAN LLUÍS de l'equip ES NIU: "HI HA HAGUT PRESSIONS DES DE LA FEDERACIÓ PERQUÈ ES FESSIN UNS VESTUARIS".

Pràcticament la situació descrita per Jaume "Fat" és la mateixa que ens conta En Joan Lluís d'Es Niu, que ens aclara: "És difícil l'existència d'equips de futbol sala en les circumstàncies actuals".

I així estam. Amb un batle que segons ens han fet arribar, en certa ocasió digué a una persona de l'organisme federatiu del futbol sala que ELS EQUIPS DE FUTBOL NO ACABARIEN LA LLIGA, PERQUÈ A LA PRIMERA QUE ME FACIN, ELS TRAURE FORA. Li haurem de recordar a D. Bernat que ell a l'escola sols hi pot pintar bastos, que ell no és el director i per tant responsable del terme escolar. Que ningú s'assusti que, com diu el refrany castellà "Perro ladrador, poco mordedor".

Miquel Barceló

notícies fresques

Com haureu pogut veure s'han canviat molts de "números" a ses cases d'es nostros carrers. Es qui en sigueu afectats convé que avisau a tots aquells que vos puguin enviar correspondència, i així evitareu que ses cartes que han de venir a ca vostra se'n vagin a una altra casa.

---+---+---+---

Fins dia 10 d'aquest mes de desembre podeu fer encarragaments de finques rústiques i urbanes. Lo únic que heu de fer és anar a s'Ajuntament amb s'escriptura pública de lo que vos hagi d'encarregar.

---+---+---+---

En Pedro de Sa Plaça també mos ha dit que si n'hi ha qualcun que se'n vulgui encarregar d'una ciàtica que té, també se'n podrà encarregar, i no li farà pagar res.

---+---+---+---

Tots es qui tenguin finques rústiques dins es terme de Petra, i els interessi encarregar-se'n, ho poden fer a s'Ajuntament de Petra. Hi ha de temps fins dia 30 de desembre. És suficient es Document Nacional d'Identitat, ja que es fa es catastro nou.

---+---+---+---

NAIXAMENTS

Na Guida Amengual Bauçà, filla de Francesc i Margalida. Enhorabona.

Na Maria Garí Gayà, filla de Bernat (es Batle) i Maria. Enhorabona.

---+---+---+---

Se sent a dir p'es poble sí o no prest sortirà una nova revista local...mos n'alegrarem si així és, perquè, així com diu aquella propaganda: DUES MILLOR QUE UNA...

---+---+---+---

ELS DIFUNTS DE LA VILA

El dia 5 de novembre En Bartomeu Barceló Català, als 85 anys. Al cel sia.

El dia 17 de novembre En Josep Font Barceló. Als 62 anys. Al cel sia.

El dia 22 de novembre En Bartomeu Noguera Sureda, als 72 anys. Al cel sia.

El dia 17 de novembre En Mateu Català Alzamora, als 84 anys. Al cel sia.

El dia 21 de novembre En Pascual Requena Botella, als 58 anys. Al cel sia.

